

ତାରିଖ ... 01 SEP 1986

ପୃଷ୍ଠା ... 5 କମ୍ପ୍ୟୁଟର୍ 3

136

ଶିକ୍ଷା ଓ ନୈତିକତା

ସଭ୍ୟତାର ଅନୁସର୍କାନେ ଯା କିଛୁ ପାଓଯା ଯାଇ ତାଇ ଶିକ୍ଷା । ଶିକ୍ଷାଇ ମାନୁଷକେ ସଭ୍ୟତାର ଉଚ୍ଚତାର ଆସନେ ଆସିନ କରେ । ପୋଶାକ ବ୍ୟାତିତ ଯେମନ ମାନୁଷ ସୋଭାବିତ ହୁଏ ନା ତତ୍ଫଳ ସଭ୍ୟତା ବ୍ୟାତିତ ମାନୁଷେର ମନୁଷ୍ଟ ଅର୍ଜିତ ହୁଏ ନା ।

ସଭ୍ୟତା ଅର୍ଜିନ କରତେଇ ମାନୁଷକେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରତେ ହୁଏ । ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣେର ମାଧ୍ୟମେ ସଭ୍ୟତାକେ ପାଓଯା ଯାଇ । ମାନୁଷକେ ସଭ୍ୟତାର ଉଚ୍ଚ ଆସନେ ଆସିନ କରାଇ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଥାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏକଟି ଦଲାନକେ ବିଭିନ୍ନ ନକଶା ଚିତ୍ରକଳା ଅଳନେ ସେ ରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ କରେ ତୋଳା ହୁଏ ତତ୍ଫଳ ମାନୁଷଜୀବିତରେ ଶିକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ କରେ ଗଡ଼େ ତୋଳା ହୁଏ । ତାଇ ଶିକ୍ଷା ମାନୁଷ ଜୀବିତର ମେରଦଣ ଓ ପୋଶାକ । ସୁର୍ତ୍ତି ଜଗତେ ମାନୁଷ ଜୀବିତରେ ସରଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୁଳ । ତାଇ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବିତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱରେ ଜୀବନ-ସାଧନ କରତେ ହୁବେ । ଏହି ଜୀବନ-ସାଧନରେ ପାର୍ଥକା କରାର ଜନ୍ୟାଇ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଯୋଜନେ ଇତିହାସ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରିଲେ ଦେଖି ଯାଇ, ପାର୍ଥରୀ ଓ ଲୋହ

ଯୁଗେର ମାନୁଷ ଜୀବିତର ମଧ୍ୟେ ଆର ବନ୍ୟ ପଞ୍ଚର ମଧ୍ୟେ କୋନ ପ୍ରଭେଦ ଛିଲ ନା । ଆଜି ଶିକ୍ଷାଇ ମାନୁଷ ଜୀବିତରେ ଉଚ୍ଚତାର ଆସନେ ଆସିନ କରେଛେ । ମାନୁଷ ଜୀବିତ ପୃଥିବୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବିତ ଓ ଦେର ପ୍ରତିନିଧି— ତାରାଇ ପୃଥିବୀକେ ସୁତ୍ର ଓ ସୁଶୃଙ୍ଖଳଭାବେ ପରିଚାଳିତ କରିବେ ।

ଆଜିକେ ଶିକ୍ଷାଲୟେ ସେଇପରି ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଚଳନ ଚଲିଛେ ତଥକାଳୀନ ପାର୍ଥରୀ ଓ ଲୋହଯୁଗେର ନିୟମନୀତିର ଆଜ୍ଞା ଯେମନ କୋନ ଉଲ୍ଲେଖିତ୍ୟୋଗ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଲି ।

ଶିକ୍ଷାର ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରୟୋଜନ ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ଘଟାନେ କିନ୍ତୁ ଆଜି ଶିକ୍ଷାଙ୍କନେ ସେ ପଦ୍ଧତି ଚାଲୁ ରହେଛେ ତାତେ ସଭ୍ୟତାର ନାମ ମାତ୍ର ନେଇ । ଛାତ୍ର ସମାଜ ଦେଶ ଓ ଜୀବିତର ଭବିଷ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣଧର । ଏହାଇ ଦେଶକେ ସଭ୍ୟତାର ଆଲୋକେ ପରିଚାଳିତ କରିବେ । ଇତିହାସ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ମୁସଲିମ ଜୀବିତରେ ପୃଥିବୀର ସଭ୍ୟତାର ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ । ତାଦେର କୃତି-ସଭ୍ୟତାଇ ପୃଥିବୀକେ ସୌନ୍ଦର୍ୟରେ ହିଁଚେ ଢାଲାଇ କରେ ସାଜିଯେଛେ । ମୁସଲିମାନରାଇ ଛିଲ ମାନୁଷରାର ଦିଶାରୀ । ମୁସଲିମାନଦେର ସୋନାଲୀ ଯୁଗେର ଶିକ୍ଷାର ଇତିହାସେ ଭେସେ ଉଠେ ସୋନାଲୀ ଦିନେର

ରୂପଛାଯା ।

ଆଜିକେ ଛାତ୍ର ସମାଜର ପାଶରେ କିନ୍ତୁ ସୋନାଲୀ ଦିନେର ସୋନାର ହରିଗେର ମଧ୍ୟେ ସଭ୍ୟତାର ଆସନେ କିନ୍ତୁ ତାଦେରକେ ପାଓଯା ଯାଇ ଲୋହ ଓ ପାଥର ଯୁଗେର ମାନୁଷ ସଭ୍ୟତାହିନେର ଆସନେ ସେ ଛାତ୍ରମାଜ ଦେଶ ତଥା ଜୀବିତରେ ଆଦର୍ଶବାଦିତାଯ ଗଡ଼େ ତୋଲେ ସମାଜ ଓ ଦେଶକେ ଦୁର୍ଲିମୁକ୍ତ କରାର କଥା ଆଜ ମେ ଛାତ୍ର ସମାଜରେ ଦୁର୍ଲିମ୍ବିତ ଅନ୍ୟାୟ, ଅବିଚାର, ଅତ୍ୟାଚାରେର ନାୟକ ବା ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ।

ଆଜିକେ ଡାକାତି, ହାଇଜ୍ୟାକ, ବ୍ୟାଂକଲୁଟ, ବୋମାବାଜି, ସଞ୍ଚାର, ଜୀବନନାଶ ଇତ୍ୟାଦି ସବ ଅପକର୍ମେହି ତାରା ଅଗ୍ରପଥିକ ।

ଛାତ୍ର ସମାଜରେ ସମାଜ ତଥା ଦେଶ ଥିକେ ଏହି ଦୁର୍ଲିମ୍ବିତ ବିଦ୍ୟାତ କରାର କଥା ଛିଲ ।

ଆଜିକେ ଛାତ୍ର ସମାଜକେ ଆଦର୍ଶହିନ ହୁଏଯାଇ ଜୀବିତ ସମ୍ମାନରେ ଦୃଷ୍ଟିତେ ତାଦେର ଦେଖିତେ ପାରେ ନା । ଆଜିକେ କଲେଜ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟେର ଛାତ୍ରମାଜ ଜୀବିତର ଚକ୍ରଶଳ ।

ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରେ ଛାତ୍ରମାଜର ପ୍ରଧାନ କାଜ ଛିଲ ଲୋହପଢ଼ାର ମାଝେ ସୁନାଗରିକ ଓ

ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତ ହେଁ ଦେଶ ତଥା ଜୀବିତର ମୁକ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନେ ବୀପିଯେ ପଡ଼ା, କିନ୍ତୁ ଆଜକେ ଲୋହପଢ଼ା ଛେଦେ ଦିଯେ ଦୁର୍ଲିମ୍ବିତ ବାନ୍ଦାବାନେ ଛାତ୍ରମାଜ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦିଶେହାରା । ଆଜକେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ତାଦେର କଲମ, ରକ୍ତ ତାଦେର କାଳୀ, ଅସାଧ୍ୟ ମାନୁଷ ତାଦେର କାଗଜ, ଦୁର୍ଲିମ୍ବିତ ତାଦେର ସିଲେବାସ ହେଁ ଦୀର୍ଘଯେହେ । ଭାର୍ତ୍ତା ରାଜନୈତିକତା ତାଦେର ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ।

ଦିଶେହାରା, ଛାତ୍ରମାଜ ହୁଏଗେ ମେତେ ଉଠେ ନିଜେଦେର ମୂଲ୍ୟବାନ ଜୀବନ ଧର୍ମ କରେ ଚଲିଲା । ରାଜନୀତି ଏବଂ ତାର କର୍ମପଦ୍ଧତି ତାଓ ତାର ଜାନେ ନା । ଶୁଦ୍ଧ ନେତାଜୀ ବଲହେଲ, ଏଟାଇ ରାଜନୀତି । ପରୀକ୍ଷା ଆସନେ ନକଳ ଛାଡା ଆର ଗତି ନେଇ; ସେହେତୁ ମନେ କରେଛି ବଂଡ୍-ବଂଡ୍ ବାନ୍ଦାବାନେ ଉତ୍ୱେଜନାପୂର୍ଣ୍ଣ ବାନ୍ଦାବାନେ ଲିଖେ ଦିବେ କିନ୍ତୁ ତାତେ ତୋ ତା ନେଇ । ଅଗ୍ରତ୍ୟା ନକଳ ଛାଡା ବିକଳ ପଥ ନେଇ । ଆଜିକେ ଆଦର୍ଶର ଆଲୋକେ ଶିକ୍ଷିତ ସମାଜ, ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ରାଜନୈତିକ ନେତ୍ରବ୍ଳଦ୍ଧ ମକଳକେଇ ନବଜୀବନ ଲାଭ କରିବାକୁ ହୁବେ । ତାହଲେଇ କେବଳ ଦେଶ ଆଦର୍ଶର ଆଲୋକେ ଉତ୍ସୁକି ହୁବେ । ଜୀବିତ ପାବେ ନବଜୀବନେର ଦିଶା ଓ ନବ ବିପ୍ଳବେର ମାଝେ ଗୌରବେର ଆସନ୍ ।

—ଏ, ଏହିଟ, ଏମ, ଇଉଛୁକ ଟୋଖୁରୀ ।